

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

I. «Επείγουσα Ιατρική» (“Emergency Medicine”) ..	1
1. Εννοιολογική προσέγγιση	1
2. Η ανάπτυξη της επείγουσας ιατρικής σε διεθνές επίπεδο	4
3. Η επείγουσα ιατρική στο αγγλοσαξωνικό δίκαιο	6
3.1. <i>Η ελευθερία δράσης των ιατρών προς διατήρηση της ανθρώπινης ζωής κατά την αντιμετώπιση επειγόντων περιστατικών</i>	6
3.2. <i>Ο «Νόμος των Η.Π.Α. περί Επείγουσας Ιατρικής Περίθαλψης και Τοκετού» (“U.S. Emergency Medical Treatment and Labor Act” – “EMTALA”)</i>	13
4. Η «διευρυμένη χειρουργική επέμβαση» στη διεθνή νομολογία	14
4.1. <i>Θεώρηση της γερμανικής νομολογίας</i>	14
4.2. <i>Η αγγλοσαξωνική προσέγγιση</i>	19
4.3. <i>Η ελβετική νομολογία</i>	25
4.4. <i>Συμπεράσματα</i>	26
5. Η επείγουσα ιατρική στην ελληνική έννομη τάξη και πραγματικότητα	28
5.1. <i>Τα Τ.Ε.Π. και το Ε.Κ.Α.Β. ως βασικοί πυλώνες επείγουσας ιατρικής</i>	28
5.2. <i>Η επιρροή της περίπτωσης του «επιγοντος» στον τρόπο δράσης του ιατρού</i>	37

5.2.1. Η επιρροή της περίπτωσης του «επείγοντος» στη σχετιζόμενη με το επίπεδο εξειδίκευσης του ιατρού δικαιολογητική βάση της μη παροχής ιατρικών υπηρεσιών - Το διαμορφούμενο μέτρο της προσήκουσας επιμέλειας (με νομολογιακές αναφορές)	37
5.2.1.i. Ως προς τους ειδικούς ιατρούς	43
5.2.1.i.a. Όταν το επείγον περιστατικό σχετίζεται με την ειδικότητα του ιατρού	43
5.2.1.i.b. Όταν το επείγον περιστατικό δεν σχετίζεται με την ειδικότητα του ιατρού	46
5.2.1.ii. Ως προς τους ειδικευόμενους ιατρούς	51
5.2.1.iii. Ως προς τους ανειδίκευτους ιατρούς	70
5.2.2. Η επιρροή της περίπτωσης του «επείγοντος» στη σχετιζόμενη με τα διαθέσιμα ιατρικά μέσα δικαιολογητική βάση της μη παροχής ιατρικών υπηρεσιών - Το διαμορφούμενο μέτρο της προσήκουσας επιμέλειας (με νομολογιακές αναφορές) ..	77
5.2.3. Η επίδραση της εμφάνισης ενός επείγοντος περιστατικού, μιας έκτακτης ανάγκης ή μιας μαζικής καταστροφής στο ζήτημα της ιατρικής αμοιβής	80
5.2.4. Η επιρροή της περίπτωσης του «επείγοντος» στο ζήτημα της επίσχεσης εργασίας από μέρους των ιατρών	82
5.2.5. Η επιρροή της περίπτωσης του «επείγοντος» στους εδαφικούς περιορισμούς της άσκησης του ιατρικού επαγγέλματος	83
5.2.6. Η επιρροή της περίπτωσης του «επείγοντος» στη βαρύνουσα τον ιατρό υποχρέωση λήψης της «ενημερωμένης συναίνεσης» του ασθενούς – Οι αυτογνώμονες ιατρικές επεμβάσεις	85

5.2.6.i. Αδυναμία έκφρασης του ασθενούς σε κατεπείγουσες περιπτώσεις	88
5.2.6.i.a. Μορφολογικό πρότυπο	90
5.2.6.i.b. Η «διευρυμένη» χειρουργική επέμβαση	92
5.2.6.i.c. Η μακροχρόνια ασθένεια	97
5.2.6.ii. Απόπειρες αυτοκτονίας	100
5.2.6.iii. Καταχρηστική άρνηση τρίτου αρμόδιου προς παροχή συναίνεσης	110
5.2.6.iv. Η επιρροή της περίπτωσης του «επείγοντος» στη βαρύνουσα τον ιατρό υποχρέωση λήψης της «ενημερωμένης συναίνεσης» του ασθενούς υπό το προϊσχύσαν του Ν. 3418/2005 νομοθετικό πλαίσιο ...	114
II. «Ιατρική των Καταστροφών» ("Disaster Medicine")	117
1. Εννοιολογική προσέγγιση	117
2. Η ιατρική των καταστροφών στο αγγλοσαξωνικό δίκαιο	127
2.1. Ζητήματα ιατρικής ευθύνης και συναφείς προβληματισμοί αναφερόμενοι κατά την αντιμετώπιση καταστροφικών γεγονότων.....	127
2.2. Νομοθεσία περιοριστική της ιατρικής ευθύνης ενόψει καταστροφών και καταστάσεων έκτακτης ανάγκης	133
2.3. Οι βάσεις της νομικής υποχρέωσης των ιατρών προς παροχή των υπηρεσιών τους ενόψει καταστροφών και καταστάσεων έκτακτης ανάγκης	139
3. Η Ιατρική των Καταστροφών στο πλαίσιο της ελληνικής πραγματικότητας	147

III. «Διαχωρισμός/Διαλογή θυμάτων» (“Triage”)	149
1. Εισαγωγική παρατήρηση: Ο «διαχωρισμός θυμάτων» ή «διαλογή θυμάτων» (“triage”) αποτελεί μια ανακριβή μέθοδο ερειδόμενη πρωτίστως στην κοινή συναίνεση	149
2. Ιστορική αναδρομή και προέλευση του “triage”	150
3. Εννοιολογική κατηγοριοποίηση του “triage” στη σύγχρονη εποχή	153
3.1. «Καθημερινός διαχωρισμός θυμάτων» (“daily triage”)	153
3.2. «Διαχωρισμός θυμάτων ενόψει πολυτραυματικού γεγονότος» (“incident or mass casualty incident triage”)	154
3.3 «Διαχωρισμός θυμάτων ενόψει καταστροφικού γεγονότος» (“disaster triage”)	155
3.4. «Τακτικός στρατιωτικός διαχωρισμός θυμάτων» (“tactical military triage”)	156
3.5. «Διαχωρισμός θυμάτων ενόψει ειδικών συνθηκών» (“special condition triage”)	157
4. Η διαδικασία του “triage”	158
5. Η «ελάχιστη επιτρεπτή φροντίδα» (“minimal acceptable care”)	166
6. Συστήματα “triage”	168
7. Προνοσοκομειακό “triage”	177
8. Τα κριτήρια του “triage”	177
9. Κριτική αποτίμηση της μεθόδου “triage” και του διέποντος αυτή δόγματος της «μεγίστης ωφέλειας»	181
10. Το “triage” υπό το πρίσμα της ελληνικής έννομης τάξης	188

10.1. Εισαγωγικές παρατηρήσεις	188
10.2. Οι οικείες ρυθμίσεις του ΚΙΔ	191
10.3. Πρόταξη της περίθαλψης ενός ασθενούς εν κινδύνω ζωής έναντι εκείνης ενός ασθενούς εν κινδύνω απλώς περαιτέρω βλάβης της υγείας του	194
10.4. Ο λειτουργός του διαχωρισμού θυμάτων ανάμεσα σε πλείστα καθήκοντα σωτηρίας ασθενών εν κινδύνω ζωής	197
10.4.1. Εισαγωγικά	197
10.4.2. Ο απόλυτος χαρακτήρας της προστασίας της ανθρώπινης ζωής	198
10.4.3. Απαγόρευση των διακρίσεων κατά την άσκηση του ιατρικού λειτουργήματος και προαγωγή της ίσης πρόσβασης στις υπηρεσίες υγείας	199
10.4.4. Η σύγκρουση ισοδύναμων νομικών καθηκόντων ενεργείας και δη διάσωσης ανθρώπων ως λόγος άρσης του αδίκου ή του καταλογισμού	204
10.4.5. Έχει κανονιστική σημασία ο αριθμός των δυνητικών θυμάτων;	213
10.4.6. Η επιλογή διάσωσης ορισμένων μεταξύ πε- ρισσοτέρων ανθρωπίνων ζωών: από τις «ανθρω- ποκτονίες στα ιδρύματα» (“Anstaltstötungen”) έως την προβληματική του σύγχρονου “triage” και των “renegade”	220
Βιβλιογραφία και Αρθρογραφία	237
1. Ελληνική	237
2. Αλλοδαπή	245